

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.3. S. Bonaventuræ opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1269.

§. III.

S. Bonaventuræ opera.

Sanctus Bonaventura plura alia scripta composuit, ut defenderet Ordinem suum, regulamque S. Francisci exponeret: ac generatim ut loquar, operum ingentem numerum, tractatus Philosophiæ atque Theologiæ, commentarios in sacras litteras, conciones, & libros de pietate reliquit. Hi ultimi sunt illi, in *Vading.* quibus potissimum excellit, habeturque *script. Ord.* inter sui temporis Doctores spiritualis vi- *Min. p. 62.* tæ Magister summus, maxime movens *66.* animos, & unctiōne plenissimus. Inter *Proam.* ejus opera de pietate meditationes vitæ Christi singularem merentur attentionem. Inscriptis eas cuidam Religiosæ secundi Ordinis S. Francisci, nempe Virginum S. Claræ, ac exemplo utriusque illam hortatur ad meditandam assidue Christi vitam. Dein adjunxit: Ne crede, nos omnia ejus facta dictave meditari posse, aut scripta esse omnia! Sed quo magis actiones ejus te afficiant, has referam, quasi essent ita factæ, ut earum species animo repræsentari possint: sic enim ipsum codicem sacrum meditari possumus, dummodo nihil addamus veritati, vel fidei, aut bonis moribus contrarium.

Supra

Saul. XIII.
Ac. C. 1269.

c. 7.

Supra hoc fundamentum quasi pietas totius Christi vitæ tabulas erexit, divini codicis narrationibus addens circumstantias: quas idoneas putabat, & interdum desumpserat e scriptis incerti auctoris ac dubiæ fidei, quæ tum pro veris habebantur, aut ex oraculis parum certis. Exempli gratia Christi ortum ita descripsit. Cum venisset hora, nempe diei Dominicæ seu potius mediæ noctis, Virgo surgens ad proximam columnam adnititur: sed S. Josephus sedet, dolens forsitan, quod convenientia præparare nequeat. Dein se allevat, foenum e præsepi depromptum sternit ad pedes Virginis, & alio se vertit. Mox Dei filius relicto matris dolorem nullum patientis utero, in foeno ejus pedibus astrato jacet. Quæ se inclinans petitem tenero amplexu filium genibus imponit suis, suo lacte affatim manante lavat, & sui capitis velo involutum in præsepi collocat. Bos & asinus genibus humi, rictibus supra præsepe positus infantem, quasi noscerent, suo afflatu fovent. Genitrix Deo gratias agens cum Josepho supplex adorat filium. S. Bonaventura dicit, ista sibi articulatim sanctum quendam Ordinis sui Religiosum, huic SS. Virginem ipsam significasse.

Totum opus reliquum eodem modo scriptum est: atque similibus picturis aucto

tho

thor addidit dialogos ac sermones rebus accommodatos. Quam methodum secuti postea sunt Ascetæ reliqui, dum meditando materias subministrabant: timendumque, ne illa imbecillibus ingeniis præbuerit occasionem pro arcanis divinitus cognitis habendi ea, quæ magnopere sibi persuaserant. Fortassis etiam hoc exemplum gesta Sanctorum scribentibus auctoritatem dedit ad excogitanda audacius facta vel saltem circumstantias, quas nutriendæ pietati habiles censebant.

Sæcul. XIII.
A.C. 1269.

§. IV.

Palæologi ratio agendi de Ecclesiâ Græca Latinæ reconcilianda.

Post Conradini cladem Rex Carolus Andegaviensis nec in Sicilia, nec in Italia hostes, quos impugnaret, habuit. Submisere se omnes usque ad Saracenos Nucerinæ, qui diuturnam passi obsidionem tandem annonæ penuria victoris arbitrio se permittere cogeantur 27. Julii an. 1269. Venerunt collis laqueo circumdatis, & in genua provoluti ejus mancipia se fatebantur solam vitæ gratiam flagitantes: qua obtenta in loca varia dispergebantur, ne in posterum moliri quidpiam possent. Aliqui sanam amplexi fidem salutis fonte aspersi sunt. At

G. de Post.
Laur. c. 49.
Mon. Pad.
p. 625.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. M m Chri-